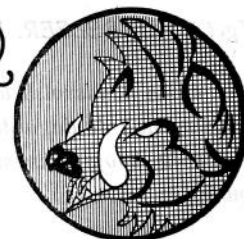

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners

REDACTIE

PIEREUSE

Steenweg op Vorst, 284

1060 BRUSSEL

Telefoon : (02) 37.29.21

Achtentwintigste jaargang — N° 1

JANUARI 1974

ZIJ DIE WERDEN VERGETEN!

Het is onder deze titel dat onze Ere-Voorzitter Commandant Jean VAN DE RYDT een lang pleidooi neerpende in het nr. 13 van het officieel orgaan van de Oud-Strijders. Velen onder U, beste vrienden ontmijners, zullen het zeker met veel voldoening hebben gelezen.

Door toe te laten aan één der onzen zijn stem te vereffenen in haar tijdschrift, heeft het F.N.C. in blok een ontzaggelijke dienst bewezen aan de zaak der « ONTMIJNERS ».

Voortaan zijn wij niet meer de enigen die weten en verklaren : dat wij wellicht hopeloos werden vergeten.

Zeker was eenieder van ons ervan overtuigd dat na de edelmoedige en helfdachtige daden van een jarenlange ontmining, een periode van vergeten, met de tijd zou worden geboren. Zo nu eenmaal het leven.

Dat de dankbaarheid van die tijden, meestal in ontroerende en hoogdravende termen uitgedrukt, zo rap zou overslaan naar een volstrekte onverschilligheid en absolute vergetenheid, daaraan had niemand zich verwacht. En wij zeker niet.

En toch was er één die het had aangevoeld en werkelijk voorzien : onze zo betreunde Voorzitter Generaal SEVRIN.

Luistert naar de woorden die hij naar voren bracht in ons tijdschrift « DE ONTMIJNERS », op het ogenblik dat dit orgaan nog regelmatig verscheen. « Nu het land is bevrijd van die ontelbare springstoffen en mijnen, zo mild en verraderlijk rondgestrooid, hebben we nooit kunnen vermoeden dat leiders en bevolking, thans ontdaan van vreselijke angst, de gebrachte offers zo spoedig zouden vergeten. »

Juist had hij geoordeeld. Zijn zienswijze werd realiteit. Werkelijkheid die we allen zo bitter betreuen, net als het feit dat het louter met woorden was dat Minister de FRAITEUR in

1946 voor de Kamer van de Volksvertegenwoordigers de ontmijners een sublieme hulde bracht. Enkele dagen later was hij wellicht die zo ontroerende woorden, hierna aangehaald, definitief vergeten.

« Het Land hoeft hun levensoffer te beschouwen, even groots en heilig, als dat van hen die stierven voor het Vaderland op het front. »

GESNEUVELD VOOR HET VADERLAND in strijd met de vijand, was dat soms niet, Mijnheer de Minister, de uitdrukkelijkste erkenning van ons « STRIJDER » zijn. (1)

Om deze titel, ons woordelijk verleend, hoeven we sinds jaren te bedelen.

De Heren Ministers van Landsverdediging die elkaar sinds 1945 opvolgden in de Regering, vonden denkkelijk de nodige tijd niet om ons rekwest, tenrechte ingediend, eventjes na te zien.

Wat vroegen we : dat deze titel ons daadwerkelijk en officieel zou worden toegekend, over materiële voordelen eraan verbonden hebben we nimmer gesproken.

PIJNLIJKE BESTATIGING; als zou een Minister van Landsverdediging niet de eerste verdediger hoeven te zijn om te waken over de eer en de roem van het Leger hem toevertrouwd. Kan hij zich zomaar het recht toeëigenen de erkentelijkheid van het Land te ontzeggen aan een deel van zijn strijdende krachten? We vernoemen hier « het korps der ontmijners » over wier edelmoedige levensoffers en opgelopen verminkingen eerst door het opperbevel van de geallieerde legers en later door de Belgische Autoriteiten zo bitter weinig werd gezegd.

Dit niettegenstaande bepaalde proclamaties als deze : « Keurkorps uit ons leger of — legereenheid van eerste rang »

(get.) MUNDELEER, Minister van Landsverdediging).

« Een handsvol helden die recht hebben op een eervolle vermelding aan de dagorde van de Natie » (get. Pierre ORTS, gewestelijk hoofdkommissaris in dienst van de Burgerbescherming).

Volgt thans een nog PIJNLIJKE slotkonklusie : waarom moet aan de « ONTMIJNERS », die werkelijk hebben gestreden voor de absolute vrijheid van het Land, voor zijn bodem en voor het welzijn van de medeburgers tenslotte worden ontzegd, wat

Hij is gestorven !

Hoe vaak heb ik die woorden niet horen uitspreken. Ze klonken zo somber, door droevig, zo pijnlijk, hartverscheurend zelfs toen destijds de mare de ronde deed dat een van onze vrienden ontmijners was gesneuveld ; brutaal onttrokken aan de liefde van de zijne en uit de rangen van die heldhaftige strijders waarover men op heden nog zo zeldzaam spreekt.

Dit verschrikkelijk nieuws werd met gebroken hart, de tranen in de ogen in een aangrijpende stilte van de ene naar de andere overgebracht.

Na tien, twintig, bijna dertig jaar horen we nog steeds, vaak, in onze slaap de echo van die ontploffingen die ons vaderland hebben geteisterd en die op onvoorzien en op de meest verraderlijke wijze, helaas maar al te veel van onze makkers van onze vriendschap hebben beroofd, die ware kameraadschap gerezen en verzegeld in de aanschijn van de dood, eerst gedurende de oorlog en later tijdens het ontmijnen.

Het is echter niet over die sublieme afwezigheid waarover ik thans wens te spreken. Ieder jaar wordt hen traditiegetrouw te Stavelot een steeds hernieuwde hulde gebracht. September II. was er getuige van.

Piëteitsvol gaan velen erheen, allen achter niet, en zeker niet genoeg. Edele daad ! Doch meer kan en meer moet gedaan worden !

De offers die ze brachten waren te groots opdat wij, die het geluk hadden te mogen overleven, aan hun namen zouden moeten toevoegen deze van een stervende, wiens doodstrijd onopgemerkt is ingegaan : ik vernoem ons blad « DE ONTMIJNERS ».

Het leven van de verbroedering kwam erin tot uiting en onderhield op deze wijze de ontzaggelijke vriendschap die werd geboden op het front van de mijnen, die vriendschap die ons allen één voor één uiteindelijk verbindt. Omdat liefde immer blijft voortleven, dachten we eveneens dat ons blad onsterfelijk was.

Helaas, bedrogen zijn we uitgekomen. Zoals idealen kunnen verzwakken, zo verzwakte ook ons blad en doorheen België, zowel bij Walen als bij Vlamingen werd gesproken van zijn nakende dood.

zonder meer werd verleend aan hen die eens vertrokken naar het Verre-Oosten, om er te strijden.

Ze streden er voor iets, waarmede België uiteindelijk niets te maken had.

Zou het werkelijk te laat zijn, opdat, na dertig jaar hopeeloos wachten, « DE MIJNHEER DIE HET ZOU MOETEN EN HET KAN » DE OPGEËISTE TITEL OFFICIEEL ZOU VERLENEN AAN HEN, DIE GEWILD OF ONGEWILD, IMMER MAAR WERDEN VERGETEN.

(1) Niet verwarren a.u.b. met de strijdersrente.

Gelukkige vergissing ! Sterven doet het nooit !

War één wil is, is één weg. Bepaalde opofferingen en de nodige wilskracht, deugden eigen aan de ontmijners, zullen zorgen voor zijn instandhouding, voor het verder uitstralen van lichtende fakkel, wier vlam ons allen bezielt.

Medewerkers, zowel uit Walonië als uit Vlaanderen staan borg voor zijn herstel.

Voor zijn behoud echter hebben we de steun van éénieder nodig, zowel van de officieren, onder-officieren, als van de soldaten die destijds zo fier waren tot ons elitekorps te behoren.

Wars van alle politiek, groots in de vergetenheid en onverschilligheid die ons thans omringd, zal eenieder plichtbeseffend, de reddingsaktie onvoorwaardelijk steunen.

Een blad, al verschijnt het ook maar om de drie maanden, kost enorm veel geld.

Pijnlijk ware het geweest voor de beheerraad, de jaarlijkse bijdrage te moeten verhogen. Moeilijke beslissing in een tijd dat dag aan dag alles duurder en nog duurder wordt.

Waarom verplichtingen, mijn beste vrienden, als een vrijwillige bijdrage op een steunlijst, het idealistische karakter van ons streven nog mooier maken kan.

Velen onder ons waren vrijwilligers. Op diezelfde vrijwilligheid rekenen wij op heden opdat de stortingen op de steunlijst die zal verschijnen in ons volgend orgaan een te meer in verhouding zouden zijn met die grandiose offers die destijds werden gebracht in geest van een alles omvattende broederlijkheid.

U allen uitermate genegen, zeg ik de milde schenkers bij voorbaat van harte dank. (*)

Jean VAN DE RYDT.

Ere-Voorzitter.

(*) P.R. 7537.94 van Fraternelle des Démineurs de Belgique, 1060 Brussel. Vermelding : Voor ons blad.

De Wensen van de Voorzitter

Zoals ieder jaar, kom ik u, in naam van de beheerraad en ook in mijn naam, de oprechte wensen aanbieden opdat het nieuwe jaar in alle opzichten gunstig moge zijn voor u en uw dierbaren. Geluk en goede gezondheid aan allen, dat zijn onze vurigste wensen.

Onze wensen gaan eveneens naar hen die in de schoot van de E.O.D. nog steeds voortgaan met het zware werk dat ons eigen is. Mogen zij altijd waakzaam blijven en mogen zij gespaard blijven van beproevingen die zij moeten trotseren in de verwezenlijking van hun edele taak.

Met de jaren beginnen onze rangen uit te dunnen. Willen wij dus sterk blijven, dan mieten wij verenigd blijven. Er blijft niet veel meer te verwezenlijken, maar het is nu niet het ogenblik om onze rangen te verlaten, onder het voorwendsel, dat wij niet veel

meer te verwachten hebben.

Ik doe dan ook een oproep tot al onze trouwe leden opdat zij de anciens, die hun plaats in onze beweging hebben opgegeven, opnieuw zouden terugbrengen. Hoe talrijker wij zijn, hoe meer wij ons kunnen doen gelden.

Verder richt ik mij tot hen die het kunnen, om hun bijdrage, hoe gering deze ook moge zijn, te besteden om het voortbestaan van ons blad te verzekeren, waarin u trouwens een afzonderlijke rubriek van onze erevoorzitter in stand houdt. Ik dank u hierom zeer hartelijk bij voorbaat.

Leve de Vriendenkring van de Ontmijners !

De Nationale Voorzitter,
E. GEORGE.

Onze Algemene Vergadering op 26 mei 1974 te Brussel

Ingevolge een beslissing die sedert 1965 door de Beheerraad genomen werd, zal de algemene vergadering opnieuw te Brussel plaats hebben in «HOTEL ACACIAS», Fonsnylaan 6 (Zuid-statie).

Ze werd vastgesteld op ZONDAG 26 MEI 1974 te 10 UUR 30 STIPT.

Ze zal slechts bestaan uit een academische zitting, voorgezeten door de H. GEORGE, Nationale Voorzitter, omringd door de leden van de Beheerraad.

Dagorde

— Toespraak door de Voorzitter	— Verslag door de Commissarissen-Toezichters
— Statutaire verkiezingen	— Goedkeuring van de begroting voor 1974
— Verslag van de Schatbewaarder	— Ontlasting te geven aan de Beheerders
— Vaststelling van de bijdrage voor 1975	— Allerlei.

Statutaire verkiezingen

De hiernavermelde beheerders zijn uittreidend en herkiesbaar : de Heren BERGES, BORIES, COGNEAU, EECKHOUT, GEORGE, LINOTTE, MEERSEMAN, PIEREUSE, VANDEN EYNDE, VANDERICK.

Commissaris : de Heer ITTERS.

Twee mandaten blijven toe te kennen : een sekretaris en een afgevaardigde voor de Sektie Luik.

Volgens artikel 23 van de Statuten moeten de kandidaturen, aan de Nationale Voorzitter voorgesteld zijn, een maand voor de Algemene Vergadering.

Na afloop van de vergadering kunnen de deelnemers in dezelfde zaal een eetmaal krijgen, tegen de prijs van 105 F (dranken en dienst niet inbegrepen).

Zij, die zulks wensen, worden verzocht zich zo haast mogelijk in verbinding te stellen met hun afdelingsvoorzitter. Deze laatste zal de lijst der deelnemers aan het maal uiterlijk op 5 mei overmaken aan de schatbewaarder.

Zoals naar gewoonte zullen de vervoerkosten per trein of per autocar terugbetaald worden aan de leden, die hun bijdrage betaalden, alsook de weduwen en de wezen.

We hopen dat, niettegenstaande de opgelegde beperkingen in de organisatie van onze algemene vergadering, al de ontmiijners zo talrijk en zo geestdriftig mogelijk zullen aanwezig zijn.

ALLEN OP ZONDAG 26 MEI 1974 OP POST TE BRUSSEL - HOTEL LES ACACIAS

Balans van Begroting 1973

ONTVANGSTEN

INTERESTEN	6.600
	27.625
	<u>34.225</u>
BIJDRAGEN	
DAS	4.400
Brabant	8.035
West-Vlaand.	8.900
Oost-Vlaand.	4.280
Antw.-Limb.	2.560
Luik	6.160
Henegouw.	6.820
Brabant 74	4.630
	<u>45.785</u>
ALLERLEI	9.261
FONDS TIJDSCHRIFT	600
	<u>89.871</u>

CREDIET OP 31.12.72

TITELS	612.000
P. C. R.	8.759
BANK	12.519
	<u>633.278</u>

UITGAVEN

BEHEER	7.037
UFAC	
Allerlei	537
Bijdrage 1973	11.770
	<u>12.307</u>
BULLETIN N° 1 1973	10.386
VERPLAATSINGEN	
Alg. Vergadering	4.874
Stavelot	27.209
Allerlei Br.	4.669
	<u>36.752</u>
OVERLIJDENS	6.757
ALLERLEI	9.261
	2.234
	<u>11.495</u>
KREDIET SALDO	5.137
	<u>89.871</u>

CREDIET OP 31.12.73

TITELS	612.000
P. C. R.	7.561
BANK	18.854
KREDIET SALDO	5.137
	<u>633.278</u>

BIJDRAGE 1974

Ten einde de zware taak van onze schatbewaarder te vergemakkelijken, verzoeken wij al onze vrienden 100 F te willen storten op de postrekening van hun afdeling tijdens de maand januari 1974.

Bij voorbaat hartelijk dank!

TER HERINNERING GEVEN WIJ HIERONDER DE BENAMING EN DE NUMMERS VAN DE P.R.

BRABANT : P.R. 8173.53 - Verbroedering der Ontmijners van België - Provinciale afdeling Brabant :
p/a DELHEZ F., Louis Jasminlaan 304, 1150 Brussel.

HENEGOUWEN : P.R. 1819.49 - Verbroedering der Ontmijners van België - Provinciale afdeling Henegouwen :
p/a VANDERICK A., rue du Sablon 6, Gosselies.

LUIK : P.R. 7902.11 - Verbroedering der Ontmijners, Luik.

ANTWERPEN : P.R. 1530.28 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D., Provinciale afdeling Antwerpen :
p/a de heer RAMPENBERG, 1600 Sint-Pieters-Leeuw.

OOST-VLAANDEREN : P.R. 1501.64 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale afdeling Oost-Vlaanderen, Gent.

WEST-VLAANDEREN : P.R. 1497.35 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale afdeling West-Vlaanderen :
Sint-Andries, p/a de heer BORIES R., Zandstraat 77, 8200 Brugge 2.